

1891 veterinaras Adolphe Reul'as surinko daugiau negu šimtą Belgų Aviganių (žinomų kaip Chien de Berger Belge) bei jų savininkus. Jis nusprendė nustatyti tam tikrą standartą Belgų veislei. Kai visi šunys buvo surinkti kartu jis pastebėjo kad jų tipai skiriasi. Ir jis patarė savininkams veisti šunis tik su tos pačios struktūros ir spalvos kailiu. Dauguma veisėjų sutiko ir atsirado pirmas standartas. Sekančią gegužę įvyko pirmoji specializuota Belgų Aviganių paroda, nuo tada ir prasidėjo šios veislės ilgas kelias vienodumo link.

Ankstyvaisiais 1900 Belgų Aviganiai buvo pripažinti Karališkosios Šv. Huberto draugijos (Société Royale St. Hubert) kaip viena veislė su keturiomis variacijomis. 1914 Pirmasis Pasaulinis karas nutraukė visas veisėjų pastangas ir veislinių šunų skaičius labai smarkiai sumažėjo. Buvo daromi žingsniai kad išsaugoti veislę nuo išnykimo. Buvo vėl pradėtas reguliuoti veisimas ir buvo leista veisti šunis atsižvelgiant į jų kailio struktūrą arba spalvą. Ko pasekoje gimė skirtingi šuniukai. Karališkoji Šv. Huberto draugija registravo šuniukus pagal tai kaip jie atrodė gimę o ne pagal tai kaip atrodė jų tėvai.

Po dvidešimt metų kai veislė pagaliau pradėjo klestėti prasidėjo Antras Pasaulinis karas, kuris pražudė vertingą genofondą beidauginformacijos. Laimei praradimai nebuvo tokie dideli ir reikšmingi kaip per pirmąjį karą. Tūlstančiai šunų buvo įtraukti į karo tarnybą. Jie buvo naudojami kaip pasiuntiniai, žvalgai, pasienio patruliai, buvo naudojami Raudonojo Kryžiaus gelbėjimo tarnyboje.

Yra keturi tipai Belgų Aviganių: Lekenua – šiurkštaus elnio rudumo spalvos kailiu, pavadintas pagal vietovę kurioje jis pagrinde buvo veisiamas, tai Chatau de Laeken. Jis buvo karalienės Marie-Henriette mėgstamiausias šuo; Griunendalis – juodas ilgakailis pavadintas pagal vietovę Chateau de Groenendael kur gyveno jų dviejų skirtingų tipų protėviai patinas Piccard d'Uccle ir kalė Petite; Piccard ir Petite taip pat buvo trečio tipo Belgų aviganių Terviurenų protėviai. Terviurenai yra ilgaplaukiai, turintys elnio rudumo spalvos kailį bei juodą kaukę. Paskutinis tipas yra Malinua, trumpaplaukis elnios rudumo spalvos belgas su juoda kauke. Malinua Tomy yra laikomas šios veislės pagrindu. Malinua gavo savo vardą pagal miesto pavadinimą Malines.